

лимъ, но камо животното за да го принесемъ жертвѣ?
 — Богъ ще ни прѣдвидѣ туй,“ му отговори Авраамъ. И като стигнахъ на връхъ планинѣтъ той рече на Исаака! „Сыне ты си що щѣ принесѣ въ жертвѣ Богу, защото той ми тѣй заповѣда. — Твърдѣ добръ, рече Исаакъ: Богъ милостивъ ми даде живота, и азъ съмъ длъженъ да му го върна, като ми го иска.“ Авраамъ веднага накладе дървата, върза сына си възтъхъ; сетнѣ зѣ голѣмия си ножъ, и дигна рѣкъ за да го заколѣ. Но той видѣ единъ ангелъ, който му дърпа рѣкѣтъ и му рече: „не заколвайте сына си: Богъ поиска само да ви опыта да ли ще го послушате.“ Авраамъ развърза Исаака; и въ сѣщѣтъ минутѣ видѣ единъ овенъ вързанъ отъ рогытъ за едно дърво. Тѣ зехъ този овенъ и го заклахъ въ жертвѣ Богу; и подирѣ ся завърнахъ твърдѣ благодарни въ тѣхния шатъръ.

ЕЛЕНА.

Много ся бѣхъ уплашила за горкия Исаакъ, драга пріятелко, да не бы да го заколѣ баща му.

ВЪЛКАНА.

Но, за да ся заколва чловѣкъ, туй не лоша работа, драга пріятелко, какъ може да порѣча дедо Господъ едно таквозъ лошо дѣло?

УЧИТЕЛКА.

За да ся убива чловѣкъ не не секога лошо дѣло; вий виждате често че умиратъ нѣкои, които ся тайно убивать. Когато има бой, войницитѣ убивать тѣхнитѣ непріатели безъ да правѣтъ за туй грѣхъ. Слѣдователно, вий видите, че Богъ не искаше да ся убие